

Юбилей

Музиката
е моят
живот

Известната пианистка Мариана Начева е един от изявените и обичани преподаватели и представители на клавирната школа у нас. Родена е в Плевен и започва да учи пиано на осем години в първата за града музикална школа, създадена към читалище "Георги Димитров" ("Съгласие"). Щастие за нея е да бъде в класа на Лукса Пашовска - основателка на Плевенската клавирна школа.

Мама - спомня си М. Начева - ме водеше на спевките с нейни приятелки хористки в дамския хор. Диригент и ръководител на хора тогава беше Лукса Пашовска. Аз съм заспивала в скута ѝ, но съм пела и затова Лукса каза: "Това дете ще ми го дадеш да го уча да свири".

Мариана Начева е вече

гимназистка в девети клас на Математическата гимназия, когато се открива Музикалното училище в Плевен. Явява се на кон-

курс за прием на пианисти, печели първо място и въпреки съпротивата на родителите си се записва в него. Тя е от първия випуск на СМУ "П. Пипков". Веднага след завършване на училището кандидатства в Консерваторията и е една от трите плевенчанки, приети за студенти.

- Завърших Консерваторията (днес Национална музикална академия "Панчо Владигеров") в класа на проф. Снежана Барова. От 68-а година бяхме направили с Димитър Николов и сегашния проф. Анатоли Кръстев - виолончелист, едно клавирно трио към Съюза на музикалните дейци и гастролрахме из страната. Изобщо нямах намерение да се връщам в Плевен, защото имах много добра работа в столицата. Но на разпределението в Консерваторията дойде нашият директор Божко Шойков, заедно с Дора Гложенска. Те се пребориха да бъде разпределена в Музикалното училище в Плевен.

Имах много добри учители като педагози, но аз бях инструменталистка, не съм и мислила да ставам учител, но... се наложи да остана преподавател. И изкарах 40 години от моите седемдесет в нашето музикално училище. Бях и зам.-директор за известно време. Така че много уче-

ници са били в моя клас. Сега има учители в нашето училище, които са завършили при мен.

Оказа се, че както не исках да ставам преподавател, през годините на моята педагогическа дейност съм се справила успешно, и за това свидетелстват десетките мои възпитаници, които работят като преподаватели, музиканти, тонрежисьори и т. н.

Може да звучи тривиално, но музиката е моят живот. Освен преподавател аз бях и акомпанатор на много хорове в града, включително на Мъжкия хор, на смесени хорове, корепетитор на отделни цигулари, певци и др. Плевен винаги е бил музикален град. И заслугата е на много наши преподаватели и изявени изпълнители. Истината е, че днес у нас няма чисто музикални училища, но животът е такъв или поне при нас така се случва. Трябва да се сме гъвкави, да правим комбинации, за да оцеляваме и да вървим напред. Но както е при всяко нещо, когато се върши от сърце и има вложен упорит труд, нещата стават. Плевен е дал много качествени музиканти не само на града и на България, но и на света. Затова си заслужава да съхраним тази традиция, това духовно богатство.

Димитър СТОЙКОВ

ГЪДЕЛ
Гости

Родителите на Йовка прехвърлиха осемдесетте и тази есен тя ги взе от село в градския си апартамент. В началото старите гледаха с недоверие, после взеха от улицата едно малко коте, запознаха се със съседите и сякаш по-викнаха.

Йовка искаше да създаде всички удобства на родителите си, затова купи още един телевизор и се обади на кабелната телевизия да дойдат и да го включат. На следващия ден дойдоха две млади момчета. Поздравиха и делово взеха да развиват кабела, да преценят как е най-удобно да го прокарат към стаята на старците.

Баба Мара, майката на Йовка, веднага се появи в коридора, погледна момчетата и рече:

- Вие чии сте? - И понеже момчетата не отговориха, тя повтори въпроса си: - От кои хора сте?

Йовка чу последните й думи и обясни:

- Мамо, това е голям град. Тук хората не се познават...

- Бе как така не се познават? - зачуди се и бащата на Йовка, бай Иван. - Защо не се запознават?

Защо са диви като кантонерски петли?

- Ще се запознаят - каза баба Мара. - Ей, сготвила съм чорбица, патешка... Блажна е.

Кабелните техники погледнаха с едно око към наредената маса в кухнята.

- И туршияка имам - продължаваше баба Мара. - Иване, я дай от онова вино, бялото.

- Тук е - рече старецът и извади от хладилника шише с вино. - Вижте му цвета? Сълза Христова...

След пет минути всички седяха на масата, хапваха супа, пържени пилешки крилца и отпиваха от виното.

А бай Иван философски заключи:

- Град било? Ами то градът е едно голямо село. Трябва да се знаете и да се уважавате... Наздраве.

Валери КАКАЧЕВ

Прекрасна
музикална
феерия

от нежната ръка на цигуларката Десислава Чолакова, концертмайстор на оркестъра на Българското национално радио, поднесе

Плевенската филхармония на концерта си на 4 декември в читалище "Съгласие-1869". Под диригентството на младия, но утвърден

майстор Георги Патриков, нашите филхармонисти отново защитиха високия си професионализъм.

Ваня МИХОВА

Осветиха обновените стенописи на
църквата "Свети Николай" в Плевен

В деня на признателността на гражданите към загиналите за освободението на Плевен с тържествен водосвет бяха осветени обновените стенописи на фасадата на църквата "Св. Николай" в града. Инициативата е на Ротари клуб Плевен - Центрум, със съдействието на Тинка Кун, член на Дружеството за подпомагане и реализиране на социални и хуманитарни проекти в Плевен и Славяново със седалище гр. Кайзерслаутерн, Германия. Възстановени са външните стенописи на западната и южната фасада на църквата.

Проектът, на стойност 10 000 лв., е финансиран от дарителско Дружество "Кайзерслаутерн" със сумата от 6000 лв., останалите 4000 лв. са от плевенските ротарианци. Иконите са възстановени по стари снимки на стенописите от художника реставратор Иван Йотков на два етапа.

Първият е бил в периода 1996 - 1997 г., когато са реставрирани двата стенописа. А вторият етап завърши през тази година, като са възстановени стенописите на св. архангел Михаил и св. архангел Гавраил на южната фасада и два херувима на централната фасада.

Художникът-реставратор Иван Йотков

